

ԱՌ Ս. ՍԱՀԱԿ ԵՒ Ս. ՄԵՍՐՈՊ (*)

Յամենեցուն պարգեւատեն պարգեւ տուեալ Հայկեան զարմին
Վերկենցաղիլ ի կեանս անմահ ի գլորմանէն զանկանցնելին .
Շառաւիճող անգուգական Տանն Պարբեւեան սուրբրդ Սահակ
Զիմասուրբեանրդ բաշխեցեր մեզ ըզբնորհարն երկնաւախ :
Գերահրա՛ւ զարգարեցան Հայկեան Տանաւք եւ Վանորայք
Ուր երգս առեալ ի Հայ բարբառ սաղմութեան ձերք եւ սրղայք .
Թ՛իւ ազատք մեր, ազատորիք եւ նախարարք իշխանք Հայոց
Փոխան այնչա՛րի քոց երախտեաց ըզՅուդային յանձն առին զորձ ,
Այլ հարազա՛ս մեք քա որդիք առասացեալքս ի քոց շնորհաց
Մրշաբարբա՛ն օրհներգութեամբ զարդիւնս օհնեմք քոց բարեաց :

Քաղաքական ի մեծափառ աստիճանացրն խոնարհեալ,
Սիրեցե՛ր յօծարակաւ շինականին առ երի կալ .
Ճգնութեամբ անդրլական նորոգ ստեղծեալ դիւր եւ անեղձ
Զհայկակա՛ն նրբանագիրս , բարձեր զմքսաց ըզխաւար մեծ .
Դանիկեա՛ն կամ ազգային նրբանագրոցն ըզգեցուցեր
Տիպ հայկակա՛ն առ ի յօղել զաստածախօս բարբառքս մեր .
Յայնժամ մասեանք աստածաշունչ արձագանգեալ ի մեր լեզու
Մանկունք եղեն յեկեղեցիս երգողք էին եւ օրհներգու :
Օգտաւորեալքս ի բարութեանցդ , երանելիդ ո՛վ Ս. Մաշքոց :
Երախտագե՛ս արտիք օրհնեմք զանանց պրտուդ քոց վաստակոց :

ՍԱՀԱԿ ծնեալ մահկանացու , անմահ բողբալ մեզ յիշատակ ,
ՄԵՍՐՈՊ սեպեամբ հրեշտակական, բանիւք պայծառ, զործով արագ .
Գուք երկոքի՛ն ամուր անբակք որպէս յերկրի նոյն եւ յերկին
Փառանգեցե՛ք ըզվաստակոց ձերոց ըզվարձ արժանագին :
Լուսաւորի՛չք մնաց մերոց , հարբողք ուղւոյն անմահութեան ,
Բարեխօ՛սք Հայաստանեայց , պաշտպանք ազգիս Աստանագեան .
Եւ մենք ծնեա՛լքս յաւազանէն ձեր իմաստից՝ նորափետուր ,
Օրհնաբանե՛մք արդ խնդագին զիշատակ ձեր սուրբ եւ մատուր :

Ս. Մ. Ս. ՀԱՅ ԳՐՈՅ

ՆԱԽՕՐԵԱԿ ԳՐԻՏԻ ՀԱՅ ԳՐՈՅ

Վրնա՛ս , բեկ ի սիրս խոկայր զըլխահակ
Կարողիկոս Մեծն Պարբեւ Սուրբ Սահակ ,
Կոճեն յինքն ալիք , կուտակին կոհակք .
Օճեկ զՀայն խորհեք . . . :

(*) Գրի գլխին Ազգային Մեծ Յորհեանք , որ այնքան խանդավառութեամբ տօնուեցաւ աշխարհի ամեն կողմը ուր որ Հայ սիրտը կը բարբախէ , Պոլիսը տուած է Հայ գրիչներն ՚՛ ներբողաններ հրատարակու սնորհական շոյզին : Մեզ ուղղուած բազմաթիւ քերթուածներու մէջէն ընտրանաւ կը հրատարակենք Իրկու հոտ , զըրուած նոյն խնքն այն վնամ յիշուով՝ գրաբարով՝ զոր կը խօսելին , որով կը ծարգմանէին մեր անմահ Պարգեանիչները .
(Ս. Մ. Ս.)

«Մեւրովայ, իմ որդեա՛կ.

Վաղիւ յԱսորիս, ի Յոյնս ե՛ջ, փութա՛
Ջան դի՛ր, հընարեա՛, գի՛ս մեզ արութայ,
Քաջագին Հայոց, որդեա՛կ իմ, գրքա՛,
Փառաց պանծալի պրսակ միակ դա՛ :

Ասո՛ր մեզ ի գիր վարիլ օսարի,
Չը հընչեն հողցրիկ, Յոյնն ո՛չ բարբառը,
Ո՛չ Ասորականն յունկն մեր կարկառի.

Ջա՛ս յայլոց՝ լեզու, գիր, ազգ գաս կարի : »

Չգօնամիսն Մեւրովայ ի Հայ գոյն խընդիր
Անցանէ հապէսայ ի Յոյնս ՚ւ արս ընտիր.

Բայց չգտեալ օճան՝ խորհի մըսադիր

Չօգտեալ յունիէ՛ յիւր դառնալ երկիր . . . :

Մունր ապա եղեալ, Աստու՛ծ իմ, ասե.

Յի՛ս Տե՛ր, ի Հայ ազգն . . . արսօսը հոսե . . . :

Եւ ահա՛ ձեռն մի յԱստուծոյ կուսե՛

Գրե՛ բացորոճ զՀայ սառն ուպէս է :